

عدالت

جان گالز وورثی

برگردان:

امیر لشکری

نمایشنامه‌ی بوتیمار

زیر نظر مهدی میرباقری

موسسه‌ی انتشارات بوتیمار

سرشناسه: گالزورثی، جان، ۱۸۶۷-۱۹۳۳ م. Galsworthy, John.
 عنوان و نام پدیدآور: عدالت/ نویسنده جان گالزورثی؛ مترجم امیر لشکری.
 مشخصات نشر: مشهد: بوتیمار، ۱۳۹۵.
 مشخصات ظاهری: ۱۴۰ ص: ۱۴×۲۱ س. م.
 شابک: ۰-۱۴۳-۴۰۴-۶۰۰-۹۷۸
 وضعیت فهرست نویسی: فیپا
 یادداشت: عنوان اصلی: Justice.
 موضوع: نمایشنامه انگلیسی -- قرن ۲۰ م.
 شناسه افزوده: لشکری، امیر، ۱۳۵۲-، مترجم
 رده بندی کنگره: PR
 رده بندی دیویی: ۸۲۲/۹۱۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۴۰۶۹۳۳۷

عدالت

نویسنده: جان گالزورثی

برگردان: امیر لشکری

مدیر انتشار: رضا حیرانی

ناظر فنی: حسین فاضل، داریوش معمار

صفحه آرا: آتله ری

ناشر: انتشارات بوتیمار

امور چاپ: قشقای

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۵

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۰-۱۴۳-۴۰۴-۶۰۰-۹۷۸

دفتر انتشارات:

مشهد، صندوق پستی ۹۱۳۷۵-۱۵۵۳

تلفن: ۰۵۱۳-۸۴۵۰۶۴۹

تهران، خیابان کارگر شمالی

نرسیده به بلوار کشاورز،

بن پست گیتی، پلاک ۶

تلفن: ۶۶۹۰۰۷۴۸

همراه: ۰۹۱۵۸۵۷۸۳۷۸ -- ۰۹۱۶۷۸۳۱۲۶۸

حق چاپ محفوظ است

هرگونه بازتولید این نمایشنامه به شکل فیلم، نمایش و صدا
 منوط به اخذ مجوز مکتوب از ناشر می باشد.

موسسه انتشارات بوتیمار

btmpub@gmail.com

instagram.com/btmpublic

«جان گالزورثی» یکی از سرشناس‌ترین چهره‌های ادبی کشور انگلستان در ربع قرن‌های سده بیستم می‌باشد. او شاعر، نمایشنامه‌نویس و رمان‌نویس پرکاری بوده و در زمینه نویسندگی داستان کوتاه و نمایشنامه، شهرت جهانی دارد. از نمایشنامه‌های گالزورثی که با شخصیت و خصوصیات رفتاری وی در هم آمیخته می‌توان به عنوان «تراژدی‌های اجتماعی» یاد کرد. مضمون نمایشنامه‌های گالزورثی بیشتر در مورد کشمکش‌ها و درگیری‌هایی است که در زندگی روزمره خرد و ارفیانش اتفاق افتاده است. سبک نمایشنامه‌نویسی گالزورثی بسیار متفاوت از هم‌عصرانش از جمله «برنارد شاو» می‌باشد؛ او در نمایشنامه‌هایش برخلاف شاو که نگاهی طنزآمیز به زندگی روزمره داشته و با لحنی کمیک به این مسائل پرداخته است، همچون یک ناظر جدی، بر زندگی مردم نظارت نموده و مشکلات آنها را دستمایه قرار داده است.

در اواخر قرن نوزدهم و با پیدایش درام اجتماعی، تغییر و تحولی

1-John Galsworthy

2-George Bernard Shaw

عمیق در عرصه تئاتر کشور انگلستان رخ داد و حرکت به سوی سبک واقع‌گرایانه آغاز گردید که در گذر به قرن بیستم، با قدرت بیشتری دنبال شد. با آغاز این حرکت، ارائه اجراهای واقعی از زندگی روزمره و تلاش برای نشان‌دادن کاستی‌ها با زبانی نزدیک به زبان مردم کوچه و خیابان، به صحنه‌های تئاتر راه پیدا کرد و نویسندگان بسیاری جذب این سبک شدند. گالزورثی از اولین نویسندگان انگلیسی بود که به نگرش واقع‌گرایی در نمایشنامه‌نویسی، کشش پیدا کرد و مفهوم درام را بر اساس واقع‌گرایی تعریف نمود.

گالزورثی تئاتر را هنری متعهد می‌داند که قادر است ذهن مخاطب را فعال نموده و زندگی اصیل را نمایش دهد؛ چنان‌که به کمک تئاتر می‌توان تصویری واقعی از زندگی ارائه نمود و به یک هدف سودمند رسید. از این رو تئاتر، آستی‌های زندگی اجتماعی را نمایان ساخته و در جهت اصلاح ساختار سیویلیزاسیون گام بر می‌دارد. گالزورثی حتی برای یک لحظه هم، از تئاتر به عنوان یک وسیله سرگرمی تعبیر نکرده و همواره آن را وسیله‌ای برای به تصویر کشیدن واقعیات، دانسته است. او وظیفه یک هنرمند واقعی را ارائه نمونه‌وار زندگی به عنوان ساختاری شکل‌یافته بر پایه صداقت و مهربانی می‌داند.

گالزورثی برخلاف نمایشنامه‌نویسان پیش از خود که آثارشان را بر پایه‌ی مفاهیم کلی و اخلاقی همچون عشق، حسادت، جلاطلبی، نفرت، جنون، دوستی و طغیان علیه ظلم و ستم خدایان بنا نهاده بودند، تنها به مشکلات واقعی جامعه می‌پردازد. از نظر او جهان خارج، مملو از تقاضاهای مصرانه برای بیان موضوعات دراماتیک است. گالزورثی در نمایشنامه‌هایش، مدام با قوانین و نهادهای قدرتمند در افتاده و گسست

خود را از مقوله‌های قدرت و ثروت به خوبی نشان می‌دهد. او با رعایت اصل بی‌طرفی، حس همدردی خود را نسبت به فقرا، مظلومان و افراد پایین‌دست، ابراز می‌کند.

گالزوورثی در نمایشنامه‌هایش در نقش قاضی ظاهر شده و جامعه را به عنوان یک مجرم قلمداد نموده است. در نمایشنامه‌های او که بابت بی‌عدالتی در مجادله‌اند، جامعه به عنوان یک کل در نظر گرفته می‌شود که به افراد خرد و پایین‌دست ظلم می‌کند؛ چنین جامعه‌ای برای حفاظت از خود، با اماندازی یک سیستم و بوروکراسی قضایی، به مجازات مجرم‌ها می‌پردازد که ممکن است در این راه بی‌گناهان را نیز قربانی کند. گالزوورثی در آثارش به مهربانی و همدردی با ضعیفان و بی‌گناهان اصرار می‌ورزد و عدالت اجتماعی و همه‌گیر را مطالبه می‌نماید. نمایشنامه‌های او حقوق عمومی را به «التر» خوانده و خواهان بازنگری مجدد در قوانین مدنی می‌شوند، مجازات‌های متناسب با جرم‌ها را مورد نکوهش قرار داده و حساسیت جامعه نسبت به این موضوع را نشان می‌دهند. در جامعه‌ای که گالزوورثی تصویر می‌کند، بی‌عدالتی اجتماعی به صورت یک اصل در آمده است و آوارگان جنگ، ولگردانی خیابانی و زندانیان، قربانی این بی‌عدالتی شده‌اند. این نمایشنامه‌ها به دنبال بسا‌ه‌انی‌ها و زشتی‌های حیات اجتماعی را به تصویر می‌کشند.

سرآمد نمایشنامه‌های گالزوورثی که موضوع عدالت را دستمای قرار داده‌اند، نمایشنامه‌ای با نام «عدالت» است. «گالزوورثی» در این نمایشنامه نشان می‌دهد که قوانین ایجاد شده به دست انسان، عدالت واقعی را ایجاد نمی‌نماید و تنها کسانی از این قوانین بهره می‌برند که خود هیچ‌بویی از انسانیت نبرده‌اند و با مفهوم آن ناآشنا هستند. او نشان می‌دهد که فرقی

بین یک جنایتکار و یک فرد عادی و ضعیف وجود ندارد و اگر فردی ضعیف جنایتی هر چند کوچک را مرتکب گردد، سلول انفرادی و شرایط سخت زندان در انتظار وی خواهد بود. نمایشنامه «عدالت» که نمونه درخشانی از رنج و بی‌عدالتی موجود در جامعه است، نشان می‌دهد که زندگی دوباره زندانیان در میان مردم و در اجتماع، تنها با شکل‌گیری دوباره عدالت اجتماعی میسر می‌گردد.

بنابراین گالزورثی در مقام یک تحلیل‌گر اجتماعی، موضوع عدالت را در بیشتر نمایشنامه‌های خود محور قرار داده و بی‌عدالتی موجود در اجتماع را عنوان چالشی اساسی مطرح می‌سازد. وی در قامت یک هنرمند، متعهد، به وظیفه اصلی خود در قبال جامعه که همانا نشان‌دادن مشکلات، افسوس‌ها و بی‌عدالتی موجود در آن بوده، به خوبی عمل نموده است.